

KUN PALVELUT EIVÄT RIITÄ

Sosiaalinen raportti Hietaniemenkadun palvelukeskuksen asiakkaista, jotka ovat liian huonokuntoisia selvitäkseen arjesta Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa itsenäisesti.

TEKIJÄT

Minna Huovinen & Nora Lehtonen
Hietaniemenkadun sosiaaliohjaajat

Sisällys

1. Johdanto	2
2. Esimerkkejä Hietaniemenkadun asiakkaita	3
Esimerkkitapaus 1.....	3
Esimerkkitapaus 2.....	3
Esimerkkitapaus 3.....	4
Esimerkkitapaus 4.....	5
Esimerkkitapaus 5.....	5
Esimerkkitapaus 6.....	6
3. Rajoitteet	6
Esteettömyys	6
Asunnottomat vanhukset.....	7
Päihteidenkäyttö	8
4. Loppusanat	9

1. Johdanto

Hietaniemenkadun palvelukeskus tarjoaa asunnottomille helsinkiläisille päivystysluonteista hätämajoitusta. Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa yövytään joko asumispäivystyksessä tai tilapäisessä asumispalvelussa. Asumispäivystyksessä yöpyminen toteutuu yhteismajoituksessa kymmenessä eri makuusalissa. Asiakkaille on 52 vuodepaikkaa, joista 9 on varattu naisille. Hietaniemenkadun palvelukeskuksen asumispäivystykseen voi ottaa paloviranomaisen luvalla yöpymään maksimissaan 60 henkilöä. Solumuotoista tilapäismajoitusta on tarjolla 52 tilapäisen asumispalvelun huonetta. Huoneen vapautuessa tilapäismajoituksessa sitä tarjotaan Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä pisimpään majoittuneelle asiakkaalle.

Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa on työvuorossa 2-5 ohjaajaa ja yksi vartija ympäri vuorokauden. Palvelukeskuksessa on myös päivystysluonteiset terveys- ja sosiaalipalvelut virka-aikana. Asiakasryhmästä moni kärsii päihde- ja mielenterveysongelmista, jotka ovat usein myös hoitamattomia. Osa henkilökunnan työtä on seurata kulunvalvontaa ja ylläpitää järjestystä. Lisäksi henkilökunnan tulee pystyä reagoimaan vaihteleviin ja yllättäviin tilanteisiin. Tästä syystä asiakkaiden täytyy olla omatoimisia.

Hietaniemenkadun palvelukeskuksen asumispäivystyksessä yöpyvien asiakkaiden tulee pärjätä itsenäisesti ja varata päivittäin itsellensä yösiija. Arjessa heidän tulee huolehtia omista tavaroistaan, sillä säilytysmahdollisuutta omaisuudelle ei ole päivisin. Hietaniemenkadun palvelukeskuksella ei ole tarjota hoidollista palvelua, kuten esimerkiksi suihkutusta, vaippojen vaihtoa tai erityishygieniasta huolehtimista. Asiakkaiden pitää pystyä huolehtimaan omasta lääkityksestään. Työntekijöillä ei ole mahdollisuutta hoitaa asiakkaiden kanssa säännöllisesti talon ulkopuolisia asioita, kuten pankkiautomaatilla tai kaupassa käyntiä. Työntekijöillä ei ole mahdollisuutta myöskään valvoa huonokuntoisia tai muistisairaita asiakkaita.

Hietaniemenkadun palvelukeskuksen näkökulmasta huonokuntoisten asiakkaiden, joilla on muun muassa liikuntarajoitteita ja muistisairauksia, määrä on lisääntynyt. Palvelukeskuksessa ei ole pystytty vastaamaan kaikkiin heidän hoidollisiin tarpeisiinsa. Näille henkilöille on ollut vaikea löytää muuta paikkaa, jonne ohjata, vaikka Hietaniemenkadun palvelukeskus ei ole ollut heille sopiva paikka. Esteenä ovat usein olleet liikuntarajoitteet ja/tai asiakkaan päihderiippuvuus. Myös asunnottomuus on voinut olla esteenä joillekin palveluille kuten kotihoidon arvion tekemiselle. Tämän raportin tarkoituksena on tuoda esiin esimerkkien kautta kuinka erilaisia asiakkaiden tarpeet voivat olla ja kuinka heikosti palvelut niihin huonoimmillaan vastaavat.

Raporttiin poimitut esimerkkitapaukset ovat vuoden 2017 aikana yöpyneiden asiakkaiden todellisia tilanteita. Raportin tarkoituksena on nostaa esiin vaikeuksia, joita huonokuntoiset asiakkaat kohtaavat Hietaniemenkadulla yöpyessään. Esteettömyys ja huonokuntoisten asiakkaiden tarpeet olisi tärkeä huomioida jatkossa palveluntuottajien kilpailutuksissa.

2. Esimerkkejä Hietaniemenkadun asiakkaita

Olemme keränneet esimerkkitapauksia asiakkaita, jotka ovat yöpyneet Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä. Eri syistä johtuen Hietaniemenkadun asumispäivystys ei ole ollut heille sopiva paikka ja joidenkin kohdalla majoittuminen asumispäivystyksessä on ollut jopa epäinhimillistä.

Esimerkkitapaus 1.

Noin 60-vuotias asunnon asiakas kotiutettiin sairaalasta leikkauksen jälkeen Hietaniemenkadun asumispäivystykseen. Asiakas oli ollut asunnon vuosikymmeniä. Häneltä oli aiemmin amputoitu toinen käsi ja lisäksi hän liikkui rollaattorilla jalkaan tehdyn operaation vuoksi. Yhdellä kädellä rollaattorin kanssa kulkeminen ja asioiden hoitaminen oli käytännössä mahdotonta. Asiakas ei pystynyt kantamaan tavaroitaan mukanaan ja hän oli liikuntaesteen vuoksi sidottuna sisälle palvelukeskukseen, koska hän tarvitsi apua rollaattorin nostamiseen pieninkin kynnyksen yli. Tilanne oli asiakkaan kannalta kohtuuton, sillä hänen toimintakykynsä ei riittänyt Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä yöpymiseen.

Palvelukeskuksen henkilökunta oli asiakkaan asiasta yhteydessä ikääntyneiden keskitettyyn neuvontapalvelu Helppisenioriin, joiden palveluihin asiakkaan perusteltiin olevan liian nuori (alle 65-vuotias) eikä heillä ollut mahdollisuuksia auttaa asumisasiassa. Vaihtoehdoksi pohdittiin päihdehuollon asumispalvelua, sillä asiakas oli ollut juomatta alkoholia Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa majoituessaan. Asiakas olisi sopinut Kotkankadun huoltokodin asiakasprofiiliin, mutta huoltokoti ei ole esteetön. Tarjolla ei ollut mitään asiakkaalle soveltuvia päihdehuollon asumispalveluja liikuntarajoitteen vuoksi.

Henkilökunta oli yhteydessä asiakkaan omaan vastuusosiaalityöntekijään selvittääkseen olisiko asiakkaan voinut kriisimajoittaa. Kriisimajoituksessa on kuitenkin vain hyvin rajoitetusti esteettömiä vaihtoehtoja. Asiakkaalla oli luottotiedot kunnossa ja hänellä oli ollut hakemus voimassa senioriasuntoon jo useamman kuukauden voimassa. Hän ehti saada senioriasunnon ennen kriisimajoituksen hakemista.

Ennen asunnon saamista asiakas yöpyi asumispäivystyksessä 2 viikkoa.

Esimerkkitapaus 2.

Vanhusikäinen, liikuntarajoitteinen henkilö jäi asunnottomaksi vuokravelan vuoksi. Asiakas oli monisairas ja liikkui pyörätuolilla. Asiakkaalla oli käytössä vahvat kipulääkkeet, mikä oli

palvelukeskuksen muiden asiakkaiden tiedossa. Hietaniemenkadun palvelukeskuksen henkilökunnalla heräsi huoli, että asiakas joutuisi haavoittuvaisen asemansa vuoksi hyväksikäytetyksi. Lääkkeet kiinnostivat toisia asiakkaita, eikä asiakas olisi pystynyt puolustamaan itseään. Asiakas oli käyttänyt aiemmin alkoholia, mutta alkoholin käyttöä ei ollut enää hänen ollessaan palvelukeskuksessa. Asiakas ei pystynyt liikkumaan talon ulkopuolella itsenäisesti. Hänellä kävi henkilökohtainen avustaja auttamassa suihkussa käynnissä. Asiakas ei päässyt itsenäisesti siirtymään pyörätuolista makuusalin petiin eikä petistä pois, vaan tarvitsi siirtymisissä työntekijän apua. Hietaniemenkadun asumispäivystyksen huoneissa ei ole mahdollisuutta kutsua tarvittaessa työntekijää, joten asiakas ei päässyt halutessaan käymään esimerkiksi vessassa yön aikana.

Vuokravelka oli esteenä vuokra-asuntojen saamiselle. Asiakkaalle haettiin kriisimajoitusta, mutta häntä ei aluksi kriisimajoitettu, koska tiedossa ei ollut esteettömiä kriisimajoitusvaihtoehtoja. Päihdehuollon asumispalvelua pohdittiin yhtenä vaihtoehtona. Esteettömiä päihdehuollon asumispalveluja ei kuitenkaan ole. Vanhuspalveluiden asumispalveluihin ei ole mahdollista päästä, ellei ole ensin arvioitu pärjääkö asiakas kotihoidon tuella omassa kodissa. Asiakkaan kohdalla tätä ei voitu arvioida, koska asiakkaalla ei ollut asuntoa. Vammaispuolen asumispalveluihin asiakas taas oli liian hyväkuntoinen. Asiakkaan tilanne oli uudestaan kriisimajoituksen työryhmän käsittelyssä, jolloin selvisi toisella palveluntarjoajalla olevan esteetön kriisimajoitusasunto.

Asiakas yöpyi asumispäivystyksessä vajaat 3 viikkoa ennen kriisimajoittamista.

Esimerkkitapaus 3.

Noin 60-vuotiaalla asiakkaalla oli päihteidenkäytöstä johtuvaa muistamattomuutta. Hän päätyi Hietaniemenkadun asumispäivystykseen hädän vuoksi. Häätö johtui siitä, että asunto meni asiakkaan jäljiltä huonoon kuntoon, esimerkiksi asunnon sängyt olivat asiakkaan pidätyskyvyttömyyden vuoksi eritteissä. Asiakas ei pärjännyt Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä, koska muistamattomuutensa vuoksi hän ei ymmärtänyt missä oli ja oli pelokas, kun ei ymmärtänyt mitä tapahtuu. Asiakas tarvitsi päivittäistä tukea lääkkeiden ottamisessa, peseytymisessä ja muistutusta arkisissa asioissa, kuten syömisessä.

Asiakkaan kohdalla ei voitu harkita päihdehuollon palveluita tai kriisimajoitusta, koska hän tarvitsi niin paljon hoidollista tukea. Asiakas ei päässyt Kustaankartanon kriisiosastolle, koska hänellä ei ollut todettua muistisairautta vaan muistamattomuus oli alkoholinkäytön aiheuttamaa. Asiakas ei ollut Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä päihtyneenä.

Asiakas yöpyi asumispäivystyksessä yhden yön, jonka jälkeen hänet ohjattiin Haartmanin sairaalaan paremman vaihtoehdon puutteessa.

Esimerkkitapaus 4.

Vanhusikäinen asiakas palasi ulkomailta Suomeen. Hietaniemenkadun palvelukeskukseen saavuttuaan, hänet ohjattiin suoraan sairaalan päivystykseen huonon kuntonsa vuoksi. Asiakas kotiutettiin sairaalasta takaisin Hietaniemenkadun palvelukeskukseen. Asiakkaan muisti oli heikentynyt ja hän kulki vaivalloisesti kepin kanssa. Asiakas tarvitsi runsaasti tukea peseytymisessä, pukeutumisessa sekä muissa arjen toiminnoissa. Hänellä oli pidättämiskyvyttömyyttä ja tarvitsi hoidollista tukea. Asiakas ei kyennyt itsenäisesti hoitamaan viranomaisasioita, eikä liikkumaan talon ulkopuolella huonon muistinsa ja liikkumisvaikeuksiensa vuoksi.

Asiakkaan ei ollut mahdollista päästä vanhuspalveluiden asumispalveluihin, sillä ei voitu arvioida pärjääkö asiakas kotihoidon tuella omassa kodissa. Arviota ei voitu tehdä, koska asiakkaalla ei ollut asuntoa. Ainoa vaihtoehto oli kriisimajoittaa asiakas kotihoidon tuella, jotta voitiin arvioida pärjäisikö asiakas omassa asunnossa. Henkilökunnan huoli asiakkaan selviämisestä kriisimajoituksessa oli suuri. Asiakas löydettiin yhden yön jälkeen kriisimajoitusasunnosta kaatuneena. Asiakas joutui sairaalaan, minkä jälkeen asiakas ei palannut kriisimajoitusasuntoon.

Asiakas ehti yöpyä asumispäivystyksessä vajaat 4 viikkoa ennen kriisimajoittamista.

Esimerkkitapaus 5.

Vanhusikäinen runsaasti alkoholia käyttävä asiakas sai häädön asunnostaan ja päätyi Hietaniemenkadun palvelukeskukseen etsivän lähityön saattamana nukuttuaan ensin ulkona. Asiakas oli menettänyt liikuntakykynsä juomisen vuoksi ja hän istui pyörätuolissa. Asiakkaalla esiintyi Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa ollessaan useamman kerran veritulppia, joiden syntymisen riski paheni, koska asiakas ei päässyt Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa päiväsaikaan lainkaan makuuasentoon, vaan joutui istumaan pyörätuolissaan koko ajan. Asiakas joutui usein sairaalaan veritulppien vuoksi. Asiakkaalla oli pidättämiskyvyttömyyttä ja hän tarvitsi apua peseytymisessä.

Maksuhäirintämerkinnät tekivät oman asunnon saamisesta erittäin haastavaa. Alkoholin käytön vuoksi asiakkaan kohdalla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin Hietaniemenkadun asumispäivystys, vaikkakin Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä majoittuminen vaaransi hänen terveytensä.

Asiakas yöpyi Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä neljä kuukautta kunnes sai oman huoneen tilapäismajoituksesta.

Esimerkkitapaus 6.

Asiakas jäi asunnottomaksi menetettyään asuntonsa riippuvuuden aiheuttamien talousongelmien vuoksi. Taustalla hänellä on ollut aiempaa asunnottomuutta. Asiakkaalta oli amputoitu toinen jalka ja jalan tynkä vaati lääkärinlausunnon mukaan omaa pesutilaa hygienian takaamiseksi. Hietaniemenkadun asumispäivystyksessä majoituessaan tynkään tuli paiseita ja tulehduksia.

Asiakkaalla oli vuokravelkaa, joka teki oman asunnon saamisesta epätodennäköistä. Erinäisistä syistä kriisimajoitusta ei voinut hakea asiakkaalle. Asiakkaan asunnottomuustilanteeseen ei ollut muuta akuuttia ratkaisua kuin tilapäismajoitukset, joissa on käytössä yhteiset pesutilat.

Asiakas yöpyi asumispäivystyksessä viisi kuukautta ennen tilapäismajoitukseen pääsyä. Asiakkaan asunnottomuus on kestänyt yli vuoden ja hän majoittuu edelleen paikassa, jossa hänellä ei ole omaa pesutilaa.

3. Rajoitteet

Hietaniemenkadun palvelukeskukseen ohjautuu monia henkilöitä, jotka eivät pärjää palvelukeskuksessa ja heidän olemistaan voi pikemminkin kutsua selviytymiseksi. Kuitenkin paikat, joihin Hietaniemenkadulta voidaan asiakkaita ohjata, ovat rajalliset. Monet asiakkaat ovat väliinputoajia eikä heille sopivaa palvelua löydy.

Esteettömyys

Yksi suuri este palveluiden saamiselle on esteettömien palveluiden puute. Hietaniemenkadun palvelukeskuksen tilapäismajoituksessa on yksi esteetön solu. Solussa on kuitenkin vain kuusi paikkaa ja se on tarkoitettu miehille. Solu soveltuu henkilöille, jotka liikuntarajoitteistaan huolimatta kykenevät omatoimisesti liikkumaan rollaattorin tai pyörätuolin avulla. Työntekijäresursseja ei ole tarpeeksi, että henkilöitä voitaisiin esimerkiksi avustaa siirtymisissä sänkyyn tai pyörätuoliin. Myös vessassa ja suihkussa käymisten tulee onnistua itsenäisesti. Soluun vapautuu harvakseltaan paikkoja, sillä henkilöt, jotka solussa asuvat, jonottavat usein muuhun esteettömään tai tuetumpaan asumispalveluun. Näihin jonot ovat yleensä pitkät, sillä liikuntarajoitteisille sopivia paikkoja on vähemmän tarjolla.

Toinen tilapäismajoitusta tarjoava yksikkö Helsingissä on Pelastusarmeijan Castreninkadun yksikkö. Castreninkadulle ei voi sijoittaa asiakkaita, joilla on minkäänlaista apuvälinettä liikkumiseen, sillä yksikössä on hyvin pieni hissi ja portaita.

Helsingin päihdehuollon asumispalvelut eivät ole täysin esteettömiä, lukuun ottamatta vain naisille tarkoitettua Liisankotia. Esimerkiksi täysin pyörätuoliin sidottuja asiakkaita ei voida sijoittaa mihinkään päihdehuollon asumispalveluun, joita tällä hetkellä on tarjolla. Asiakkailta vaaditaan vähintään jonkintasoista kävelykykyä. Osaan päihdehuollon asumispalveluista ei pystytä sijoittamaan asiakkaita, vaikka heillä olisi vain vähäinen liikuntarajoite kuten rollaattori liikkumisen tukena.

Esteettömyyttä ei ole otettu huomioon myöskään kriisimajoituksen kilpailutuksessa, eikä kriisimajoituksen kriteerit täyttävillä asiakkaille ole aina tarjota esteetöntä asuntoa, jossa he kykenevät toimimaan itsenäisesti. Myös vähäinen liikuntarajoite voi vaikuttaa kriisimajoituksen saamiseen, jos tarjolla ei ole esimerkiksi hissillistä taloa.

Liikuntarajoitteiset asiakkaat, jotka toivoisivat päihdeetöntä asumista tai hyötyisivät siitä sekä asiakkaat, jotka olisivat oikeutettu kriisimajoitukseen, jäävät vaille näitä palveluita ja majoittuvat Hietaniemenkadun asumispäivystykseen.

Asunnottomat vanhukset

Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa majoittuu useita vanhusikäisiä henkilöitä. Vuoden 2017 aikana 7% kaikista Hietaniemenkadun palvelukeskuksen asiakkaista oli yli 65-vuotiaita. Iäkkäät asiakkaat saatetaan kotiuttaa sairaalasta Hietaniemenkadun palvelukeskuksen huonokuntoisina tai vointi Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa majoittumisen aikana voi huonontua merkittävästi. Haasteena on löytää näille asiakkaille sopivaa palvelua. Vanhuspuolella ei ole tarjota muuta asumisratkaisua kuin ympärivuorokautista hoitoa tarjoavat palvelutalot. Näihin pääseminen vaatii kotihoidon arvion, ettei asiakas pysty asumaan kotona kotihoidon tuella. Tätä arviota ei voida tehdä, kun asiakkaalla ei ole kotia.

Hietaniemenkadun solumuotoisessa tilapäismajoituksessa majoittuu tälläkin hetkellä useita iäkkäämpiä, päihdeitä käyttäviä asiakkaita, jotka kaipaavat enemmän hoidollista tukea kuin heille Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa voidaan tarjota. Asiakkaita pyritään tukemaan mahdollisuuksien mukaan muun muassa auttamalla siivouksessa, vaipan vaihdossa ja lääkkeenotossa, mutta asiakkaan edunmukaista olisi, että he saisivat paremmin heidän tarpeitaan vastaavaa palvelua. Hietaniemenkadun palvelukeskuksen resursseja ei ole mitoitettu niin hoidollisen palvelun tarjoamiseen, jota nämä asiakkaat tarvitsevat.

Päihteidenkäyttö

Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa päihteiden käyttö ei rajoita palveluihin pääsyä tai niiden saantia. Moni asiakas kärsiikin päihderiippuvuudesta. Useaan palveluun vaaditaan päihteettömyyttä, johon asiakkaat eivät välttämättä ole valmiita. Tämä muodostuu ongelmaksi niiden asiakkaiden kohdalla, joilla on esimerkiksi sellaisia terveysongelmia, joiden vuoksi Hietaniemenkadun palvelukeskus ei ole heille riittävä palvelu.

Palvelukeskuksessa asiakkailta ei ole mahdollisuutta päästä makuulle lepäämään päivän aikana. Heidän tulisi kyetä huolehtimaan peseytymisestä, lääkkeenotosta, omista tavaroistaan sekä muista arjen toimista. Tämä ei terveydentilan vuoksi välttämättä onnistu, mutta päihteiden käytön vuoksi heille ei ole myöskään tarjota muuta paikkaa. Usein terveysongelmat pahenevat Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa majoituessa. Tällöin tilanteet usein kärjistyvät siihen, että asiakas on Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa kunnes hän on niin huonossa kunnossa, että tarvitsee sairaalahoitoa. Kun hoidontarvetta ei enää ole, kotiutetaan asiakas taas sairaalasta Hietaniemenkadun palvelukeskukseen muun paikan puuttuessa.

Päihteidenkäyttö voi rajoittaa asiakkaan pääsyä vammaispuolen, vanhuspuolen ja mielenterveyspuolen asumispalveluihin. Näitä palveluita ei ole useimmiten suunniteltu vastaamaan päihderiippuvaisten asiakkaiden tarpeisiin. Myös kriisimajoitus on suunnattu päihteettömille asiakkaille.

4. Loppusanat

Hietaniemenkadun palvelukeskuksen asiakkaat ovat jo lähtökohtaisesti hankalassa tilanteessa joutuessaan majoittumaan asumispäivystyksessä. Jos asiakkaalla on tämän lisäksi esimerkiksi terveydellisistä syistä johtuvia erityistarpeita tai rajoitteita, on oleminen hätämajoituksessa kohtuuttoman vaikeaa ja epäinhimillistä. Tällaiset asiakkaat ovat monesti riippuvaisia hoitohenkilökunnan avusta ja kun Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa ei ole tarjota tätä apua, on asiakas oman onnensa nojassa.

Monet asiakkaat varmasti pärjäisivät kotona apuvälineiden ja kotihoidon tuella, mutta todennäköisyys saada oma asunto niin nopealla aikavälillä kuin tilanne vaatisi, on hyvin pieni. Todennäköisyys laskee entisestään kun asiakkaalla on luottotiedoissa maksuhäiriömerkintä ja madaltunut toimintakyky. Henkilöt, jotka eivät pärjäisi kotona edes kotihoidon tuella, jäävät ilman palvelua, koska heille soveltuvaa palvelua ei ole tai sinne on suhteettoman pitkä odotusaika.

On huolestuttavaa, että sairaalasta joudutaan kotiuttamaan erittäin huonokuntoisia henkilöitä asunnottomien viimesijaisiin palveluihin. Sairaala ei pysty pitämään osastolla asiakkaita, jotka eivät ole sairaalahoidon tarpeessa, mutta näissä tilanteissa ei ole huomioitu sitä, että kaikki eivät kotiudu omaan kotiin vaan osa kotiutuu kadulle. Asiakkaalla ei mahdollisesti ole enää sairaalahoidon tarvetta, mutta hänellä ei ole myöskään toimintakykyä pärjätä olosuhteissa, joihin hänet kotiutetaan.

Tarpeeseen olisi, että asunnottomille olisi tarjolla enemmän esteettömiä, hoidollisia asumismuotoja ja tilapäisiä asumisratkaisuja. Nykyisissä asunnottomien palveluissa ei ole otettu riittävästi huomioon asunnottomia henkilöitä, joilla on erityisiä tarpeita.

Hietaniemenkadun palvelukeskuksessa huonokuntoiset asiakkaat ovat lisääntyneet ja palvelukeskuksen resurssit ovat äärirajoilla kun heille yritetään taata inhimilliset oltavat. Jos huonokuntoisten asiakkaiden määrä lisääntyy entisestään, ovat asunnottomien palvelut pian kyvyttömiä vastaamaan asiakkaiden tarpeisiin. Ongelmaan olisi syytä reagoida ennen kuin tilanne riistäytyy käsistä.